

Kajuit. nieuws

Jaargang 54, nummer 3, Pasen 2013

'Pasen: op een onverklaarbare manier herleven'

Mensen uit alle hoeken van de samenleving vormen samen de Communautaire Gemeenschap Oudezijds 100. Het KajuitNieuws is de spreekbuis van de gemeenschap die in de binnenstad van Amsterdam open en gastvrij is om de zorg voor elkaar te delen met anderen. Oudezijds 100 biedt concreet hulp door inloop, maatschappelijk werk, maatschappelijke opvang, begeleid wonen en medische zorg aan onverzekerden. De woongemeenschap functioneert hierin als gezin en oefenschool die de hulpverlening ondersteunt.

Als werkplaats voor oecumenisch leven zoekt de gemeenschap juist wat ons in de Kerk samenbindt. De gemeenschap Spe Gaudentes is de kerngroep van de gemeenschap en draagt de dagelijkse verantwoordelijkheid. Veel leden van de gemeenschap voelen zich geroepen om te leven en te werken op Oudezijds 100 vanuit het evangelie van Jezus Christus.

Abonnement en informatie

Een abonnement op KajuitNieuws kan ieder moment ingaan. Neem contact met ons op en u krijgt KajuitNieuws thuisgestuurd. De richtprijs is € 8,50. Wilt u meer weten over onze gemeenschap? Neem een kijkje op onze website www.oudezijds100.nl of neem contact met ons op (zie achterzijde). We sturen u graag informatie toe.

Acceptgiro

U kunt ons helpen door voor ons te bidden, ons werk financieel te ondersteunen of als vrijwilliger met ons mee te werken in Amsterdam en Maria ter Claesze (Friesland). Met de bijgevoegde acceptgiro kunt u

- giften overmaken voor het KN-abonnement
- giften overmaken ten bate van ons werk

Productie

Dit nummer van KajuitNieuws werd opgemaakt en gedrukt bij Weevers Grafimedia te Vorden. Redactie en logistiek: Coby Aarnoudse tg, zvr Rosaliene Israël sg, Iain Majcher dg, zvr Dorothea Mulder-Derks sg, Lobke Timmerman dg en Annette de Zwart dg.

INHOUDSOPGAVE

Vriendenbrief	3
Welkom en afscheid	6
Thema oecumene	7
Boekbespreking	11
Column Kruispost	14
Kroniek	15

Vriendenbrief

Onverklaarbaar bewoond

Amsterdam, maart 2013

Aan allen die betrokken zijn bij Gemeenschap Oudezijds 100,

Aankloppen

De huizen van de gemeenschap vormen een herberg voor gemiddeld zo'n zeventig mensen. Ieder van die bewoners heeft zijn talenten en eigenaardigheden. Iedereen aan wie je vraagt 'hoe ben je hier terechtgekomen?' zal weer met een ander verhaal antwoorden. Vaak zijn de wegen richting de gemeenschap hoogst onlogisch, vol schijnbare toevalligheden en vol ongelukken. Het zijn unieke geschiedenissen die de gemiddelde romanschrijver niet verzonnen zou hebben. Maar ooit zijn al die mensen door die deur in de Kajuit binnengekomen, waarboven staat 'Ici entrent les envoyés de Dieu.'

Deze dagen zijn we natuurlijk erg bezig met het Paasverhaal, te beginnen met Goede Vrijdag. Het verhaal van God die bij mensen aanklopt, bij de mensen wil wonen, maar geen voet aan de grond krijgt en er door ons mensen genadeloos uit wordt gezet. Met of zonder die tekst boven de deur. Jou hadden we niet uitgenodigd. Niet iedereen past bij ons?

Randvoorwaarden

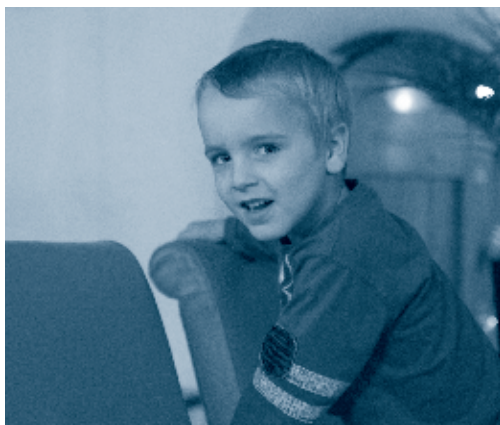
Tja. Er zijn randvoorwaarden om samen te kunnen wonen of samen te kunnen werken, dat gaat niet zomaar vanzelf. Je hoeft niet in een grote gemeenschap in Amsterdam te wonen om dat te kunnen beamen. Het heeft, denk ik, te maken met delen, met het elkaar een zekere ruimte kunnen geven. En andersom beseffen dat een ander jou de ruimte gegeven heeft. Niet alleen letterlijk, in de zin van vierkante meters, maar ook figuurlijk een beetje ruimte geven, bewegingsvrijheid gunnen, hetgeen uiteraard iets anders is dan 'alles moet kunnen.' Wie bij ons woont, krijgt een kamer in beheer, waarvan hij/zij als enige de sleutel heeft. Die ruimte is naar believen in te richten, dus iedereen neemt zijn spulletjes uit het verleden mee, bekijkt zelf waar het bed moet staan, waar de prullenbak en wat voor moois er aan de muur

moet hangen. Maar ook al heb je de sleutel, toch word je geacht de kamer niet zomaar ineens roze of kanariegeel te schilderen. De kozijnen vervangen of een muur uitbreken is ook not done. In ruimere zin: wie nu in de gemeenschap woont, of werkt of op wat voor manier verbonden is, draagt op eigen wijze bij aan de gemeenschap. We geven er samen het typische karakter aan dat het nu heeft. En tegelijk zeggen bewoners van vroeger, die na tien of twintig jaar eens terugkomen - om te kijken of we er nog zijn-, vaak 'Oh, er is niks veranderd, de sfeer is nog hetzelfde.'

Oranje stoelen

Je treft, wanneer je alle woonruimtes van de gemeenschap afloopt, een grote variatie aan woon- en leefstijlen aan. Ze passen bij de bewoners en zeggen iets over hen. Toch zijn al die bewoners, hoe verschillend ook, gelukkig regelmatig te vinden in de gemeenschappelijke ruimtes van Oudezijds 100, zoals de kajuit, de refter en de kapel. Mensen komen en gaan, maar juist deze bijzondere plekken veranderen in de loop der jaren nauwelijks. Ik betwijfel zelfs of er iemand is die over al die gemeenschappelijke ruimtes en over de mensen die er rondlopen, zal zeggen: 'Ja, dit is nou echt helemaal mijn plek, ik voel me nergens zo thuis als hier.' Iedereen zou wel ideeën kunnen spuien over hoe het naar zijn of haar persoonlijke smaak beter zou kunnen: gezelliger, strakker, soberder, luxer, functioneler, spiritueler, warmer, kunstzinniger. Wie niet van oranje houdt, zal de stoelen in de kajuit niet mooi vinden, maar stapt over dat 'probleem' heen.

Het is namelijk oneindig veel belangrijker dat we een mooie plek hebben om te zitten, met elkaar te praten en elkaar te ontmoeten. En we zitten samen aan tafel in de refter en eten van borden die we ooit van een bedrijf gekregen hebben, met een pastelkleurig randje. Dat is een dessin dat absoluut niet het mijne zou zijn, maar dat kan me niet schelen: we eten samen! In de kapel gebruikt de voorganger van vanochtend misschien woorden die niet de mijne zouden zijn en er staan wellicht attributen die mijn 'thuiskerk' misschien

niet kent of wellicht zelfs afkeurt, maar laten we ons vooral verheugen: we lezen, bidden en vieren samen, telkens weer en met zoveel mensen.

Het is dus geen onverschilligheid die ervoor zorgt dat ik over mijn 'weerstand' tegen allerlei dagelijkse obstakels heen kan stappen. Het is juist het plezier van de gezamenlijkheid van al die mensen die elkaar 'normaal' nooit gekend zouden hebben, elkaar nooit tot steun zouden zijn geweest en al het bijzondere dat daar uit voortkomt. En dat allemaal omdat we die tekst boven de deur zien staan, die ons aan onze roeping herinnert om toch maar weer open te doen, ondanks persoonlijke weerstanden, angst of ongelooft.

Open doen

Alleen zo, door actief te luisteren naar een roepstem die ons vraagt voor elkaar open te durven doen, is het mogelijk gebleken dat een aantal huizen in een beruchte buurt in Amsterdam bewoond is geraakt door een steeds veranderende gemeenschap van de meest uiteenlopende mensen.

Alleen zo, door elkaar te zien als 'ons gegeven door God,' is het kennelijk mogelijk om het al zo lang met elkaar uit te houden.

Alleen zo, doordat mensen juist dáár voor Hem open durfden te doen, is het mogelijk geweest dat vijfendertig jaar geleden Onze Lieve Heer zijn intrek nam in een rosse-buurt-theater, dat sindsdien onze Allemanskapel is.

Alleen zo, door niet bang te zijn te luisteren naar de vragen van hen die hier aanklopten, wordt het mogelijk om dit jaar te vieren dat dertig jaar geleden Kruispost haar deur openstelde.

En omdat dat allemaal mogelijk blijkt te zijn, weten we ons ook dit jaar uitgenodigd om als gemeenschap, als mensen van heel verschillende herkomst, niet alleen Goede Vrijdag, maar ook weer Pasen te vieren. Omdat het niet een mooi sprookje van 'er was eens...' is, maar een verhaal over God die vandaag onder ons wil wonen en ons op een onverklaarbare manier doet herleven.

Alle goeds,

Leo de Bruijn sr
pvr

Welkom en afscheid

Welkom

In januari is Judith met haar baby Joan bij ons komen wonen. Ze heeft de gemeenschap inmiddels al getrakteerd op een klassieke heri-heri maaltijd. Sabine is voor een tijdje ingetrokken op 95. In hetzelfde pand, maar dan in het achterhuis wonen Michèle en Hannah met hun kinderen. Het zijn goede bekenden van de gemeenschap en het is fijn hen weer bij ons te hebben. Ook Iman, die voor de zomer ook al bij Oudezijds was, is weer terug in ons midden. In februari is ook Leila met haar dochtertje Aya bij ons komen wonen.

Afscheid

De laatste maanden van 2012 heeft Irina met Raluca een tijdje in het Vaderhuis gewoond. Zij is 15 december weer naar haar familie in Roemenië vertrokken. We zullen de spelletjes Ligretto met haar gaan missen. Priyanca is samen met haar dochtertje Jahliya verhuisd naar Amsterdam-West. Edith en haar dochter Bryanne zijn verhuisd naar Amsterdam-Zuid.

Thema oecumene

In gesprek met Tim Vreugdenhil

Kun je jezelf kort introduceren?

Mijn naam is Tim Vreugdenhil, 37 jaar, getrouwd met Grietje en vader van een dochter van vijftien maanden: Julia. Ik studeerde theologie in Kampen, Leiden en Berlijn (de laatste was mijn kennismaking met de echt grote stad). In 2001 kwam ik wonen en werken in Amstelveen en sinds 2008 woon ik in de Rivierenbuurt in Amsterdam.

Waar houd je je op dit moment mee bezig?

Mijn werkweek bestaat uit het combineren van twee banen. In Amstelveen werk ik als predikant voor de Stadshartkerk, samen met twee jonge enthousiaste collega's. Ik zet de lijnen uit voor een meerplekkenmodel. Dat houdt in dat we in diverse wijken nieuwe vormen van christelijke gemeenschap proberen op te zetten waarbij we met die verschillende plekken op de één of andere manier één kerk willen zijn. Het is een Nederlandse vorm van kerkplanting. Mijn andere baan is splinternieuw. Sinds 1 januari 2013 werk ik als onderzoeker

citykerk voor de Oudekerkgemeente. Citykerk staat voor gemeenten en projecten die een programma bieden dat voorziet in een behoefte in de stad. Zulke kerken vind je in bijna alle grote steden in Duitsland en Engeland en ook Nederland kent er een paar. Amsterdam nog niet echt. Ik zoek uit wat de Oudekerkgemeente (en andere wijkgemeenten in het centrum) daarin nu al doet en vooral welke nieuwe mogelijkheden er liggen. Mijn gevoel zegt: kansen genoeg!

Wat zijn je inspiratiebronnen?

Ik ben erg geïnspireerd door de bijbelse geschriften en voortdurend op zoek naar materiaal om bijbelteksten te leren interpreteren en ook te vertalen naar onze tijd en cultuur. Ik put uit veel verschillende theologische bronnen. Zelf kom ik voort uit de gereformeerde traditie, en wat er in die traditie teruggaat op Luther en Calvijn, spreekt me altijd wel aan. Maar ook de katholieke en de Anglicaanse theologie hebben mijn belangstelling. Omdat ik veel (s)preek zoek ik voortdurend voorbeelden van goede sprekers, mensen van Obama-achtig kaliber en ik kan je vertellen dat er daarvan een boel zijn in de wereld. Vanwege mijn onderzoek lees ik in deze periode veel over het fenomeen 'stad'.

Wat is volgens jou het belang van oecumene? En hoe ziet oecumene er idealiter uit?

In Berlijn zag ik voor het eerst hoe kerken van diverse denominaties kunnen samenwerken (ik kom uit een traditie waarin dat nauwelijks gebeurde). Ik ben er erg blij mee dat we in Amsterdam met een aantal kerken het partnerschap Amsterdam in Beweging voor Jezus Christus hebben opgericht. We inspireren elkaar om te groeien (aantal betrokkenen), te vermenigvuldigen (meer ker-

ken) en vooral om de stad echt te dienen (iets doen waar mensen wat aan hebben). Het is spannend en hoopgevend om te zien dat sinds enige tijd dit jonge partnerschap en het al veel oudere partnerschap van Protestantse Kerken in Amsterdam (PKA) elkaar meer en meer gaan vinden. Maar ook op kleinere schaal zijn er mooie verhalen. Toen we vorig jaar onze dochter graag in de eigen buurt wilden laten dopen, stelde de katholieke parochie gratis haar gebouw ter beschikking – nota bene voor een protestantse dienst. Oecumene is een spannend woord, vind ik, ook al omdat er veel oude structuren om oecumene vorm te geven zijn ingestort of bezig zijn te verdwijnen. Niet alles wat oecumene is, is goed. Oecumene kan ook heel saai of dwangmatig zijn. Voor mezelf betekent oecumene in ieder geval dat ik me interesseer in en soms verheug over manieren van geloven en kerk-zijn die heel anders zijn dan de mijne. De ene keer gaat dat vanzelf, de andere keer is het hard werken.

Welke rol heeft volgens jou de kerk in de binnenstad?

Een heel interessante ontwikkeling is wat door wetenschappers re-urbanisering wordt genoemd. In de Westerse wereld zijn binnensteden er sinds 1990 een stuk veiliger en schoner op geworden en er is bij grote groepen mensen een behoefte om in het centrum te wonen en te leven. Je ziet dat ook in Amsterdam. Ik denk dat een kerk kan bijdragen aan een goede stad. Er is een grote behoefte aan een praktisch toepasbare spiritualiteit. Veel mensen van allerlei slag voelen aan dat werk, relaties, status etc. geen 'neutrale' thema's zijn maar een spirituele basis hebben. Historisch gezien is het christendom begonnen in de steden. De stad is in dat opzicht een vertrouwde plek, al liggen er voor de komende jaren enorme uitdagingen. Postchristendom is in Europa een nieuw fenomeen. Ik ben betrokken bij een internationaal netwerk van kerkplanting in de grote steden van deze wereld. Het is hoopgevend om te horen wat er op dat vlak in Afrika en Azië gebeurt. Maar ook wat vrienden van me doen in Londen, Berlijn en zelfs (het uiterst seculiere) Parijs.

Kun je iets zeggen over de verhouding tussen de kerk en andere vormen van christelijke gemeenschap?

Er is een hele duidelijke trend: kerk zijn op één plek, op één tijdstip, in één gebouw is ouderwets aan het worden. Onze netwerksamenleving vraagt om veel verschillende plekken, tijden en vormen. Ik ben nog bezig om de Oudekerkgemeente te leren kennen. Wat me aanspreekt is de lange lijst van partners, ook in de buurt. Ik vraag me voorlopig wel af of hier slimme (efficiënte) structuren bestaan. Ik hoop deze vraag over een half jaar beter te kunnen beantwoorden dan nu.

Wil je tenslotte iets zeggen over het jaarthema van Oudezijds 100, 'onverklaarbaar bewoond'?

Ha, een leuke woordspeling. Ik mediteer even. De wereld dreigt om allerlei redenen een plek te worden die onbewoonbaar wordt verklaard. De dreiging van het zondvloedverhaal is nooit helemaal weg. Het leven van Jezus is de vervulling van de hoop van de regenboog. Het is Gods statement dat het nooit zover zal komen. Sterker nog: Jezus maakt allerlei plekken op een wonderlijke manier bewoonbaar. Ik geloof dat Jezus God is die onder de

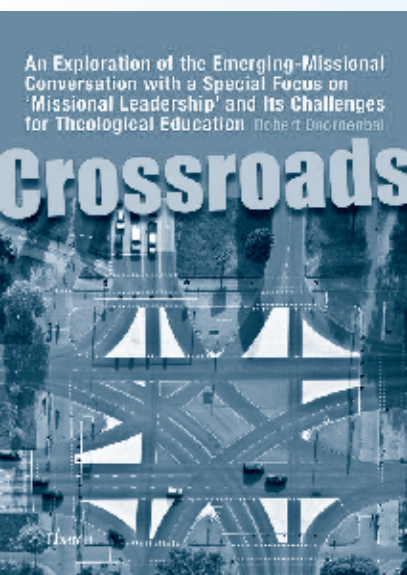
mensen woning maakt. Als ik hem wil volgen, daagt hij me uit om dat op mijn manier te doen in Amsterdam.

Meer info:

Stadshartkerk Amstelveen (www.stadshartkerk.nl)

Oudekerkgemeente Amsterdam (www.oudekerk-amsterdam.nl)

Boekbespreking

Crossroads: over missionair leiderschap

Op 29 juni 2012 promoveerde Robert Doornenbal aan de VU op een onderzoek naar de betekenis van missionair leiderschap en de uitdagingen waar deze vorm van leiderschap de theologische opleidingen voor plaatst. Doornenbal is docent aan de Christelijke Hogeschool in Ede. Zijn onderzoek is voor Oudezijds 100 interessant, omdat het de vraag oproept naar de mogelijke bijdrage van (leef)gemeenschappen in de ontwikkeling van christelijk leiderschap. Bovendien zijn er inhoudelijke raakvlakken met het project van Tim Vreugdenhil om te komen tot een vitale binnenstadsgemeente.

Uitgangspunt voor zijn visie op leiderschap zoekt Doornenbal in de zogenoemde Emerging Church- en Missional Church-beweging. Deze kerkelijke, theologische bewegingen richten zich beide op de vraag wat er nodig is voor de toekomst van de kerk in de geseculariseerde samenleving. Hoewel ze onder meer naar (geografische) oorsprong van elkaar te onderscheiden zijn, delen ze de focus op Gods aanwezigheid in de wereld en in de kerk (p. 57).

In het eerste deel van zijn dissertatie beschrijft Doornenbal de centrale thema's en kenmerken van deze bewegingen en in het tweede deel van de dissertatie schetst hij van daaruit de contou-

ren van het gehanteerde leiderschapsconcept. Hoewel er veel aandacht is voor aspecten van missionair leiderschap, ontbrak tot nu toe een definitie van missionair leiderschap.

Aan de hand van het recent ontwikkelde organic leadership paradigma (ontleend aan Gayle Avery) ontwikkelt Doornenbal een voorlopige definitie:

Missionair leiderschap verwijst naar het dialogische proces van visie-ontwikkeling, culturele en spirituele vorming en structureren binnen een christelijke gemeenschap, dat individuele leden, groepen en de gemeenschap als geheel in staat stelt om antwoord te geven op de uitdagende situaties van deze tijd en de veranderingen door te voeren, die nodig zijn om georiënteerd te zijn en te blijven op Gods missie in de lokale context (p. 200).

Missionair leiderschap is volgens Doornenbal gericht op de ontwikkeling van de christelijke gemeenschap tot een lerende gemeenschap (learning community), die focust op het vervullen van haar missie in de wereld. Leiders dienen bereid te zijn om uit hun comfort zone te stappen, (hun leiderschap) te delen en te reflecteren op hun eigen bediening.

Dit heeft gevolgen voor de inrichting van de theologische opleiding van kerkelijke professionals (predikanten en kerkelijk werkers). De opleidingen die Doornenbal onderzocht heeft - zo blijkt uit het derde deel van de dissertatie - richten zich voornamelijk op de wetenschappelijke vorming van de studenten. De onderwijsprogramma's geven weinig blijk van gevoelde urgentie, waar het gaat om de toekomst van de kerk, en er is te weinig aandacht voor de toerusting van studenten met het oog op hun toekomstige taak. Eigenlijk, aldus Doornenbal, zouden de theologische opleidingen zelf het goede voorbeeld moeten geven: een lerende en toerustende gemeenschap van docenten en studenten vormen, met aandacht voor spirituele vorming en betrokkenheid op de lokale context.

Dit doet mij vanuit de ervaring met het leven binnen Oudezijds 100 en Spe Gaudentes sterk denken aan de visie die Bonhoeffer in *Gemeinsames Leben* verwoordt op het theologische seminarie als een vormende gemeenschap. En dat maakt het ook boeiend om de dissertatie van Doornenbal te betrekken op de christelijke leefgemeenschap als een gestalte van de kerk van de toekomst. Wat vraagt de context van onze geseculariseerde samenleving van het leiderschap (in de zin van geestelijke zorg, visie-ontwikkeling, voorbeeldfunctie) van een gemeenschap, van een community? De uitkomst van Doornenbals onderzoek wijst op het belang van reflectie op onze context in directe (het dorp, de wijk, de stad) en bredere zin (de westerse samenleving), visie-ontwikkeling ten aanzien van het getuigenis van Gods presentie in de wereld van vandaag en spirituele vorming van ieder, die hierin een verantwoordelijke rol heeft.

Hoe de visie op missionair leiderschap zich verhoudt tot de manier waarop we aankijken tegen het bekleden van een, al dan niet bijzonder, ambt, wordt door Doornenbal buiten beschouwing gelaten en vraagt om nader onderzoek. Het roept in elk geval de spanning op tussen geroepen worden (de aarzeling en twijfel, 'dit kan ik toch helemaal niet') en het voor een bepaalde taak en rol gekwalificeerd zijn. Ook vanuit het perspectief van de christelijke leefgemeenschap ben ik benieuwd naar de uitkomsten hiervan.

zr Rosaliene Israël sg

Robert Doornenbal, Crossroads: An Exploration of the Emerging-Missional Conversation with a Special Focus on 'Missional Leadership' and its Challenges for Theological Education, Delft, Eburon, 2012, 420 pp.

Column Kruispost

'Kruispost is goed voor mijn geloof'

In de adventsperiode is er vanuit de Oude Kerkgemeente intensief geld ingezameld voor Kruispost. Door middel van rondleidingen voor groot en klein, lunchbijeenkomsten, Christmas Carols zingen op het Oudekerksplein en als klap op de vuurpijl een kerstnacht-preek van ds. Eddy Reefhuis. Het thema onverklaarbaar bewoond werd mooi ingekleurd in de observaties en ervaringen die hij aan zijn toehoorders toevertrouwde. Ik citeer enkele passages:

'Want die Kruispost, die doet niet alleen goed werk. Die brengt ook een andere wereld met zich mee. (...)

Kijk, in de Kruispost helpen ze die mensen omdat die dat nodig hebben. Die mensen zijn dus het doel. En dat die mensen hulp nodig hebben, is ook de reden waarom wij de Kruispost willen steunen, uit medeleven, met het oog op die mensen. (...)

Maar als je nou het evangelie hoort die herders worden niet door de engelen naar die stal gestuurd, omdat dat kind of Maria en Jozef hun hulp nodig hebben. Daar is het precies omgekeerd: daar gaan die herders naar die stal, omdat zij er zelf wijzer van worden! (...)

Bij Kruispost ontdekken mensen dat ze er mogen zijn. Niet omdat ze dat hebben verdiend of omdat daar recht op hebben, maar eenvoudig omdat ze er zijn, in het leven zijn geroepen. En dat geldt dan inderdaad niet alleen voor degenen die hulp behoeven. Ook de mensen die hulp geven, ontdekken daar dat ze er mogen zijn, niet omdat ze zo goed zijn of zo aardig, maar net zo goed als die anderen, omdat ze er zijn, in het leven zijn geroepen. (...)

Met dank aan ds. Eddy Reefhuis, predikant Oude Kerk
Gehele tekst is op te vragen via sjoerd.sinke@oudezijds100.nl

Kroniek

Delen en werken

Onze gemeenschap stond bij de start van het nieuwe jaar flink in de schijnwerpers. zr Lyke was genomineerd voor de verkiezing van 'Amsterdammer van het jaar 2012' voor het werk dat ze doet voor Oudezijds 100 en Kruispost. Door middel van een artikel in het Parool en een televisiefragment op AT5 werden de genomineerden en hun werk aan het grote publiek voorgesteld. Wie via internet de meeste stemmen kreeg, kon zich de Amsterdammer van het jaar noemen. Op 13 januari werd de uitslag van de verkiezing bekendgemaakt in de Stadsschouwburg. Mark van Zandwijk van de Wensenambulance ging er met de titel vandoor, een kleine teleurstelling voor ons, maar we zijn erg blij met alle positieve aandacht die dit evenement opleverde.

Wat minder opvallend, maar zeker niet minder welkom, was de aandacht die er in de adventsperiode vanuit de Oude Kerk was voor Kruispost. Kruispost was dit jaar gekozen als adventsproject. Gemeenteleden kregen van br Sjoerd S. en zr Albertine een rondleiding in Kruispost en de opbrengst van de adventcollectes werd tenslotte aan dokter Hannie overhandigd.

zr Rosaliene werd geïnterviewd door een studente journalistiek van de Christelijke Hogeschool Ede, over kloosterleven 2.0 en nieuwe monastiek. Het interview is opgenomen in het online magazine Noah over christelijke lifestyle.

NIEUWE MONASTIEK

Deel 1 van de serie: nieuwe trends in wereldreligies

Monnik 2.0

Tekst: Rolf van der Vliet / 1000000

Wat is een monnik? Een monnik is iemand die in een klooster woont en zich aan de kloosterregels houdt. Hij of zij is vaak een man, maar kan ook een vrouw zijn. Monniken zijn vaak van religieuze oorsprong, maar er zijn ook seculiere monniken. Ze kunnen verschillende taken hebben, zoals prediken, schrijven of muziek maken. In de moderne wereld zijn monniken vaak betrokken bij sociale en milieuproblemen.

Monniken zijn vaak van religieuze oorsprong, maar er zijn ook seculiere monniken. Ze kunnen verschillende taken hebben, zoals prediken, schrijven of muziek maken. In de moderne wereld zijn monniken vaak betrokken bij sociale en milieuproblemen.

Op 9 januari maakten we kennis met de studenten van het dispuut van de Navigators Studentenvereniging Amsterdam (NSA), dat wekelijks gebruik maakt van onze ruimtes. Het was voor zowel de gemeentesleden als de studenten een inspirerende avond. 20 januari hadden NSA-studenten een mannendag, hiervoor hebben zij gebruik gemaakt van onze kapel om daarna met ons te ontbijten en zo de dag te beginnen.

In januari logeerden zr Dorothea en br Sjoerd M., in het kader van hun noviciaat, met zr Rosaliene en br Sjoerd S. een weekend op Maria ter Claesze. Het doel van dit bezoek was onder andere diepere kennismaking met fr Rolf en sr Georgine en de achtergronden en principes van het communautaire leven in onze gemeenschap.

Bij Oudezijds 100 is onderlinge verbondenheid heel belangrijk. De afgelopen tijd is daar uiting aan gegeven door in drie weken tijd twee kilometer netwerk-kabel door verschillende panden te trekken. Vierenvijftig stopcontacten (outlets), achttien computers, twintig telefoons, vele liters zweet, twee netwerkservern en een

airconditioning verder, beschikken nu alle kantoren en ruimtes voor het maatschappelijk werk over een eigen netwerkverbinding. Nadat alles was geïnstalleerd, hebben de broeders Sjoerd & Sjoerd als helpdesk gefunctioneerd om iedereen wegwijs te maken met de terminal-server-systemen en de Engelse versie van Microsoft Office 2010. De airconditioning, die de serverruimte moet koelen, is ons geschonken door Probaat Accountants en de computers door de ABN-AMRO. Het nieuwe systeem is met name voor het maatschappelijk werk een hele verbetering.

Op 29 januari hadden de receptionisten van de Inloop een training over het omgaan met agressie. Gelukkig komt agressie niet zo vaak voor op Oudezijds 100, maar het is toch goed om voorbereid te zijn. Kennis over hoe te handelen als iemand agressief wordt, kan paniek en escalatie voorkomen.

Vieren en leven

Het jaarlijkse kerstdiner werd dit keer gesponsord door de diaconie van de Protestantse Gemeente Landsmeer. Met vereende krachten werd de Kapittelzaal omgetoverd tot een heuse feestzaal, waar we genoten van allerlei heerlijke gerechten, klaargemaakt door diverse gemeenschapsleden.

Traditiegetrouw logeerde een groep gemeenschapsleden de dagen tussen Kerst en de jaarwisseling in de Johanneshof op Maria ter Claesze. Samen leuke dingen doen en vakantie vieren is het doel van dit jaarlijkse uitstapje. Dat is ook dit jaar goed gelukt, met als hoogtepunten een bezoek aan

Attractiepark Slagharen en de bonte avond met een talentenshow, met verve gepresenteerd door Angela.

In de nacht van 2 op 3 februari hebben we een nieuwe baby mogen verwelkomen: br Sjoerd M. en zr Dorothea hebben er een zoon bij gekregen: Douwe Dominicus Jacob. De bevalling is zeer voorspoedig verlopen en niemand, behalve de familie Mulder zelf, was die nacht iets opgevallen.

Vooruitblik

Op 11 maart traden Lobke en Pieter voor de burgerlijke stand in het huwelijk, het grote feest vierden ze op 22 maart. Toen vond de kerkelijke inzegening van hun huwelijk plaats in de Oude Kerk.

17 tot en met 20 mei: Pinksterpelgrimage.

19 mei: inzegening van het huwelijk van Arjan en Coby om 11.00 uur in de Oude Kerk.

21 juni: Sint Jansfeest.

vanuit *gemeenschap* Spe Gaudentes

Communitaire Gemeenschap Oudezijds 100

Oudezijds Achterburgwal 100
1012 DS Amsterdam
t 020 - 626 66 34
f 020 - 627 72 83
info@oudezijds100.nl
<http://www.oudezijds100.nl>

Voor giften:
Stichting Vrienden van Oudezijds 100
ING, 56295